

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 26 februari 2020 – XY
mot Hauptzollamt B**

(Mål C-100/20)

(2020/C 209/11)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i det nationella målet

Klagande: XY

Motpart: Hauptzollamt B

Tolkningsfråga

Krävs det enligt unionsrätten att ränta betalas vid en rätt till återbetalning av felaktigt fastställd skatt på elektricitet om den lägre skatten grundades på den frivilliga skattenedsättningen enligt artikel 17.1 a i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet ⁽¹⁾ och den för höga skatt som fastställts i det aktuella målet uteslutande grundades på ett fel vid tillämpningen av den nationella bestämmelse som antagits för att genomföra artikel 17.1 a i direktiv 2003/96?

⁽¹⁾ EUT. 2003, L 283, s. 51.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 26 februari 2020 –
StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz GmbH mot eprimo GmbH**

(Mål C-102/20)

(2020/C 209/12)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz GmbH

Motpart: eprimo GmbH

Övrig part i målet: Interactive Media CCSP GMBH

Tolkningsfrågor

1. Omfattar begreppet sänds i den mening som avses i artikel 2 h i direktiv 2002/58/EG ⁽¹⁾ fall där en användare av en elektronisk kommunikationstjänst inte sänder något meddelande till en annan användare via ett tjänsteföretag till den andra användarens elektroniska "adress", utan meddelandet visas automatiskt av reklamservrar på vissa ställen som är avsedda för detta ändamål i e-postinkorgen till en slumpvis utvald användare (inkorg-reklam) efter det att användaren öppnar den lösenordsskyddade webbplats som förvaltar e-postkontot?

2. Krävs det för att ett meddelande ska anses hämtas i den mening som avses i artikel 2 h i direktiv 2002/58/EG att mottagaren, efter att ha fått kännedom om att han eller hon har erhållit ett meddelande, medvetet begär hämtningen av meddelandet och därigenom framkallar en tekniskt förprogrammerad överföring av uppgifterna i meddelandet, eller räcker det – om meddelandet därigenom visas i ett e-postkontos inkorg – att användaren öppnar den lösenordsskyddade webbplats som förvaltar e-postkontot?
3. Är det fråga om elektronisk post i den mening som avses i artikel 13.1 i direktiv 2002/58/EG även när ett meddelande inte sänds till viss mottagare som faktiskt identifierats före överföringen, utan visas i en slumpvis utvald användares inkorg?
4. Är det fråga om användning av elektronisk post för direkt marknadsföring i den mening som avses i artikel 13.1 i direktiv 2002/58/EG endast om det fastställs att den för användaren utgör en börda som går utöver en enkel störning?
5. Rör det sig om individuell reklam som uppfyller kravet på kontakt i den mening som avses i första meningen i punkt 26 i bilaga I till direktiv 2005/29/EG⁽²⁾ endast när en kund kontaktas med ett kommunikationsmedium som normalt sett används för privat kommunikation mellan en avsändare och en mottagare, eller räcker det med att det skapas en personlig koppling, såsom genom den nu aktuella reklamen, genom att reklamen visas i ett privat e-postkontos inkorg och således på ett ställe där kunden förväntar sig att se meddelanden som riktas till denne personligen?

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) (EGT L 201, 2002, s. 37).

(2) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) (Text av betydelse för EES) (EUT L 149, 2005, s. 22).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 3 mars 2020 –
JY**

(Mål C-118/20)

(2020/C 209/13)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: JY

Motpart: Wiener Landesregierung

Tolkningsfrågor

1. Ska situationen för en fysisk person som, i likhet med klaganden i målet vid den nationella domstolen, har av sagt sig sitt enda medborgarskap i en av Europeiska unionens medlemsstater, och således sitt unionsmedborgarskap, för att erhålla medborgarskap i en annan medlemsstat i enlighet med en försäkran om beviljande av det medborgarskap i den andra medlemsstaten som vederbörande har ansökt om, och vars möjlighet att få tillbaka unionsmedborgarskapet senare går förlorad på grund av att denna försäkran återkallas, med hänsyn till situationens beskaffenhet och dess följder, anses omfattas av unionsrätten, vilket innebär att unionsrätten ska beaktas vid återkallelsen av försäkran om beviljandet av medborgarskap?

Om fråga 1 besvaras jakande:

2. Ska de behöriga nationella myndigheterna, i förekommande fall inbegripet de nationella domstolarna, i samband med beslutet att återkalla försäkran om beviljande av medborgarskap i medlemsstaten, fastställa huruvida återkallelsen av försäkran, vilken gör att vederbörande inte återfår unionsmedborgarskapet, från ett unionsrättsligt perspektiv är förenlig med proportionalitetsprincipen vad gäller följderna av den situation i vilken den berörda personen befinner sig?